

Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is punt 26, ja. Dat is eenparig. Ah, tegen. Ja, oké. Dus dat is Vlaams Belang tegen. Ja, dan zijn we gekomen aan punt 27, rup AZ Nikolaas, definitieve vaststelling. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, dat is hier een belangrijk hoofdstuk, dat vanavond afgesloten wordt, van een lang proces. Waarbij alles startte van het onderzoek of het ziekenhuis kon blijven op de huidige locatie, maar waar toen geen goeie oplossing gevonden werd. Waarbij alle alternatieve locaties, ook die tijdens het proces nog naar voor werden geschoven, zijn onderzocht, rekening houdende met de voorwaarden om de rol als regionaal ziekenhuis te kunnen blijven waarmaken. Wat nu voorligt, moet het mogelijk maken om een op alle vlakken efficiënt nieuw ziekenhuis te kunnen bouwen, waarbij het AZ Nikolaas zijn rol als regionaal ziekenhuis ten volle kan blijven spelen en ons de zorg kan blijven bieden, die we nodig hebben.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. De heer De Meyer, u heeft het woord gevraagd. De heer Wymeersch en nu de heer Maes. Oké, Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, onze fractie wenst dat in onze stad en in het Waasland ook in de toekomst kan beschikken over een eigentijds ziekenhuis, waar kwaliteitsvolle geneeskunde wordt aangeboden, warme zorg dichtbij de mensen, bereikbaar, betaalbaar. Daarom steunen we dit project, maar dat wist u reeds. En we vinden ook dat de administratie in dit dossier in samenspraak met het ziekenhuis en vele andere partners goed werk heeft geleverd. We begrijpen wel, dat er in de buurt bij de mensen, de eigenaars van de gronden, de pachters vragen worden gesteld, werden gesteld en er nog steeds vragen leven. En we vragen dat deze nauwkeurig zouden opgevolgd worden. Er was ook de zorg rond de verharding van de terreinen. Collega Kristof Van Gansen heeft er onder andere op gewezen. Navraag heeft mij geleerd, dat men zelfs bij eventuele latere uitbreidingen ruim binnen de voorgeschreven normen blijft. Uiteraard zal er verder overleg moeten zijn met bv. De Lijn om de principiële beslissingen, die reeds genomen zijn, verder te concretiseren. Maar daar heeft men nog enkele jaren voor. Maar het belet niet, dat men daar nu mee moet starten. Idem voor wat betreft verder overleg met AWW. Er is reeds hard gewerkt aan dit dossier, gedurende vele jaren, maar het echte werk kan pas nu beginnen. Het is goed, dat wij als gemeenteraad regelmatig over dit dossier geïnformeerd worden en we zijn vragende partij dat het ook verder in de toekomst zou gebeuren. Is dit in een algemene commissie of een specifieke commissie, dat laat ik in het midden. Tot hier onze bondige tussenkomst. Maar gezien de vele discussies, die we reeds gehad hebben over dit dossier, dacht ik dat we dit best kort samenvatten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Wij zijn altijd een zeer koele minnaar geweest van dit project. Al was het enkel en alleen al omwille van het feit, dat andermaal een belangrijk stuk open ruimte, meer nog een belangrijk stuk landbouwgrond aan die bestemming werd afgenomen. Zonder dat daar de terechte en de juiste compensatie tegenover staan. Eén. Ten tweede, tweede opmerking die er onlangs is bijgekomen en dat moet ons toch van het hart, is dat wij niet kunnen begrijpen dat het nieuwe project, het nieuwe AZ Nikolaas, dat op het getouw staat, zeker afgespiegeld tegen de huidige tijden nog eens met zich zou meebrengen, dat er minder ziekenhuisbedden zijn in onze regio dan op dit ogenblik. Dit vinden wij ongehoord en eigenlijk een beetje wraakroepend. Onbegrijpelijk dat men deze plannen op dat vlak niet kan, wenst of durft aan te passen. Er zal wel, de argumenten zullen zijn “er is de nodige wetgeving die dat allemaal bepaalt”. Het zal wel zo zijn, maar als men op dit ogenblik de dag van vandaag – en ik wik mijn woorden niet – heel de bevolking, heel de bevolking de schuld probeert aan te praten dat wij verantwoordelijk zijn voor de druk op de zorg, dan zeg ik oorspronkelijk valt die verantwoordelijkheid bij de beleidsmakers die ervoor gezorgd hebben, dat er inderdaad mankementen zijn in de zorgverlening en zeker mankementen zijn in het ziekenhuisbeleid op dit ogenblik. Om deze twee redenen zullen wij dit punt, ons op dit punt onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb op de commissie heel wat vragen gesteld naar aanleiding van de adviesnota van de GECORO. En ja, bedankt voor de antwoorden ook in het opvolgingsverslag. Maar een aantal van onze bezorgdheden over deze plannen zijn daardoor toch niet weggenomen. Ik ga ze samenvatten in drie punten. Eerst en vooral wat betreft de bezwaren, er zijn dus 19 bezwaren ingediend. Stuk voor stuk goed onderbouwd. We vinden dat er toch vrij licht wordt overgegaan. En allé, wij vragen ons af waarom dat het stadsbestuur daar toch niet beter ingaat op de bezorgdheden, die door die indieners worden naar vorgebracht. Want men loopt hier het risico, dat er een beroepsprocedure wordt opgestart. Voor alle duidelijkheid, wij gaan dat niet doen. Wij gaan geen beroep aantekenen. Laat dat buiten discussie staan. Maar het argument dat u toen gaf, schepen, dat er gedurende het proces maximaal rekening werd gehouden met de opmerkingen in de buurt, dat overtuigt ons niet. Want waarom zijn er dan na heel dat proces toch nog zoveel bezwaren ingediend? En er zijn ook een 4-tal milieuverenigingen, die daar bezwaren hebben ingediend, met toch niet de minste.

De bond Beter Leefmilieu. En dan vraag ik mij af, heeft u ook overlegd met hen? Want dat is toch als groene schepen niet comfortabel om eigenlijk zoveel tegenkanting te krijgen voor dit project vanuit milieuverenigingen. Tweede punt, er gaat 16 ha landbouwgebied, landbouwgrond verloren. Compensatie is er eigenlijk één op papier, in werkelijkheid gaat er 16 ha verloren. En ik hoorde vorige week op de radio nog de voorzitter van de Boerenbond, samen met een aantal milieuverenigingen pleiten om zoveel mogelijk landbouwgrond te behouden. Enerzijds om de lokale voedselvoorziening maximaal te behouden en te verzekeren en anderzijds omwille van de klimaatcrisis, waarbij dat openruimte een belangrijke rol speelt en de landbouw speelt daar ook een belangrijke rol. Rekening houden met de landbouw, wat men bv. wel had kunnen doen door voor De Woningen te kiezen, omdat dat niet als landbouwgrond staat ingevuld vandaag. Dubbel zo hard en dubbel jammer vinden we het eigenlijk, dat er om en bij de 10 ha zal verhard worden door gebouwen, parking, wegenissen, enz... En Vlaanderen is eigenlijk al een koploper in Europa op het vlak van verharden. Er is niet minder dan 15 % al bijna van onze grond die verhard is. En op de website van de Vlaamse gemeenschap lees ik een oproep om zoveel mogelijk te ontharden. Dus wij vragen van onze burgers om zoveel mogelijk te ontharden. De vraag is dan ook, moeten wij als overheid, als stad daar geen voorbeeld in geven? En ik vraag mij dan ook af of we, waarom dat er niet een aanzet wordt gegeven om een compensatieplan te maken op het vlak van ontharden. En men zou dat bv. kunnen doen door nu al zich te engageren om een deel van de huidige site van AZ Nikolaas te ontharden en ervoor te zorgen dat er een groene long in het centrum van onze stad zou ontstaan. Maar ook op andere plekken zou de stad kunnen kijken, waar kunnen we eigenlijk ontharden, zodanig dat wij ook als stad het goede voorbeeld geven. Derde punt, de bereikbaarheid met het openbaar vervoer. We vinden dat een pijnpunt. De site Neerkouter zal worden ontsloten door kernnet B, is blijkbaar in 2020 beslist in de Vervoerregio. Als ik dan de plannen van de Vervoerregio bekijk, dan zie ik dat dat geen aparte verbinding wordt, maar dat dat de lijn Sint-Niklaas/Waasmunster is, die daar gaat stoppen. Of vergis ik mij, schepen Hanssens? Maar in die plannen zie ik ook een frequentie van een bus om het half uur tussen 07u.00 en 19u.00 en op zondag één bus om het uur. Dus quasi iedereen uit de regio, behalve de inwoners van Waasmunster, die moeten eerst naar Sint-Niklaas komen om dan over te stappen richting ziekenhuis. Het gaat tijd vragen, tenzij dat er een ander plan wordt uitgewerkt, maar als ik dan lees bij de besluiten en de adviezen van de GECORO, dan staat daar en ik citeer “Het huidige autogebruik van en naar de ziekenhuissite mag bij verhuis niet vermeerderen (status quo).

Er dienen voldoende maatregelen genomen te worden om het fietsverkeer aantrekkelijk te maken en het nodige overleg met De Lijn om een voldoende frequent aanbod aan busvervoer te voorzien tussen station, markt en ziekenhuis Neerkouter (15 minuten)”. Dus men zegt in die aanbeveling eigenlijk dat er expliciet een halte en verbinding om de 15 minuten zou moeten zijn. En dan is mijn vraag hoe gaat u dat eigenlijk, dat advies van de GECORO, realiseren? Want u vraagt ook dat wij vandaag dat advies en de adviezen van de GECORO ook meenemen en meestemmen. Awel, dan moet men dat toch ook heel concreet gaan maken. Maar ik wil positief eindigen. En ik wil ook zeggen, dat wij met de PVDA het belangrijk vinden, dat er een regionaal ziekenhuis blijft binnen onze stadsgrenzen. Ook al zijn die stadsgrenzen, de stedelijke grenzen dan, aangepast. We vinden het belangrijk, dat de gezondheidszorg dichtbij de mensen is en liefst ook betaalbaar. En in dat opzicht gaan we ook vandaag, zoals we gedaan hebben bij de voorlopige vaststelling van het rup ons onthouden, want wij vinden het zeker en vast belangrijk, dat de bereikbaarheid van het nieuwe ziekenhuis, de nieuwe ziekenhuissite met openbaar vervoer en fiets, dat die gegarandeerd is, conform de aanbevelingen van de GECORO.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord thuis aan raadslid Bart Merckx. Bart, jij hebt het woord.

MERCKX: Goeienavond, collega's. Bedankt vooreerst omwille van toch de ruime steun, die dit rup kan genieten. En ook er zijn toch een aantal bezorgdheden geuit in de commissie, onder andere in verband met de verharding, de bereikbaarheid, ook het stikstofarrest is ter sprake gekomen. Bezorgdheden, die ik als vertegenwoordiger van de stad in het voorbije bureau vorige week ook nog aan de directie overgemaakt heb. Dit is een belangrijk dossier, dit rup. Het betreft hier een erg grote investering in de gezondheidszorg voor Sint-Niklaas en het hele Waasland. Dat is waar hé. En een dossier dat ook al jaren loopt en dat ertoe geleid heeft, dat eigenlijk een versnipperd ziekenhuislandschap eind vorige eeuw, 20 à 25 jaar geleden hadden we een ziekenhuisje in Sint-Gillis, Beveren, Hamme, Temse, dat dat ziekenhuislandschap – en ere wie ere toekomt, ook de rol van oud-burgemeester Freddy Willockx mag hier onderstreept worden – geleid heeft tot een fusieziekenhuis AZ Nikolaas. Een groot ziekenhuis en dat heeft een aantal voordelen opgeleverd hé. We hebben moderne technologieën in huis gekregen, coronarografie, radiotherapie, noem maar op. We hebben ook een aantal, een heel aantal jonge artsen die we kunnen aantrekken in dit ziekenhuis. En de artsen hebben ook grote associaties kunnen vormen, wat eigenlijk ook tot subspecialisaties en tot kwaliteitsverbetering leidt. Maar er blijft een nadeel, nl. dat dat ziekenhuis in Sint-Niklaas twee campussen heeft, dat er een straat tussen ligt en dat dat toch wel heel wat organisatorische problemen heeft.

Ik moet niet heel die geschiedenis schetsen, maar in feite, we hebben, ik ben 9 jaar bevoordrecht getuige geweest in de raad van bestuur ondertussen en er is echt heel hard naar oplossingen gezocht. Maar die oplossingen werden niet gevonden ter plekke. En er zijn dan locaties gezocht in de stad en uiteindelijk is die locatie De Neerkouter gekozen, dat uiteindelijk ook bevestigd is door een uitgebreid en zeer zorgvuldig uitgevoerd openbaar onderzoek. Natuurlijk is er, zijn er bezwaren in zo'n groot dossier. Buurtbewoners, ja, ik begrijp dat. Een groot ziekenhuis in uw achtertuin. Maar ik denk dat daar toch echt wel tegemoetgekomen is aan de vragen van die buurt en dat de antwoorden, die de stad ook geeft, hopelijk deze mensen toch kan geruststellen. Er zijn ook grondeigenaars in de compensatiegebieden, die menen recht te hebben op meer vergoeding. En dan ja, het meest fundamentele bezwaar eigenlijk toch wel van de ABLLO en de bond Beter Leefmilieu, ja, dat die landbouwgrond opgeofferd wordt voor dit ziekenhuis en dat is correct. Dat is een heel fundamenteel bezwaar, maar, collega's, bewijzen eigenlijk de – allé, ik ga het eens stout zeggen hé – de zotte voorstellen van ABLLO, nl. een nieuw ziekenhuis in het stadspark bouwen of een ziekenhuis aan het shoppingcenter, bewijzen die voorstellen niet, dat de keuze eigenlijk de juiste keuze is? Allé, ik denk het wel. Misschien nog heel eventjes inpikken op Jef Maes, de ontharding. Ik denk inderdaad, er wordt verhard in het nieuw ontwonnen en het nieuwe gebied. Maar er zal inderdaad naar de toekomst ook op de huidige site heel wat onthard worden, denk ik. En ook nu, nu al in de plannen voor de nieuwe site in Lokeren is er echt sprake van een vergroening en een ontharding, ja. Dus ik denk dat als we die som op het einde maken – en misschien is dat inderdaad iets dat we moeten meepakken – dat dat eigenlijk ja, misschien wel bijna neutraal kan gemaakt worden, ja. En, Frans, minder ziekenhuisbedden, ja, dat is inderdaad, de federale overheid die maken projecties naar de toekomst toe wat de nood aan ziekenhuisbedden is. En ik kan u ook echt zeggen, dat er vanuit de raad van bestuur gevochten wordt – nog altijd – om voldoende bedden in ons Waasland te houden. En op allerlei manieren wordt er getracht om de overheid te overtuigen van dat aantal bedden, maar dat is echt niet zo gemakkelijk. En wij hebben daar, allé, binnen de raad van bestuur en ook de directie heeft daar eigenlijk weinig aan te zeggen over hoeveel bedden precies gaan overblijven. Maar het is een terechte bezorgdheid, zeker als we de huidige crisis ook bekijken, dat aantal bedden, ja. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Merckx. Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik wil mij eerst en vooral aansluiten bij de woorden van dank voor onze ambtenaren, die hier inderdaad stevig en sterk werk en goed onderbouwd werk geleverd hebben.

Het locatieonderzoek is inderdaad – de algemeen directeur fluistert het mij nog even in van “onderlijn dat maar eens” – dat klopt ook hé, het locatieonderzoek is ook door onze eigen ambtenaren gebeurd in deze. Maar ik denk dat de betrokken ambtenaren zeer goed weten welke appreciatie ik voor hen heb. Niet alleen bij dit dossier, maar bij vele andere ook. Zoals ook die ambtenaren de goede gewoonte hebben en ook in dit dossier zullen zij die goede gewoonte uiteraard verder trekken om bij bezwaarindieners, om hen ook een antwoord te formuleren. Dat is geen wettelijke verplichting, maar dat is wel een zeer goede gewoonte, die wij in dit dossier zeker ook zullen verderzetten. Mijnheer De Meyer vroeg ook nog om zeker geïnformeerd te worden door het ziekenhuis in het verdere proces. Ik ben ervan overtuigd, dat zij dat met zeer veel plezier zullen doen. Of dat dan inderdaad in mijn commissie is of bij mijnheer, in de commissie van de burgemeester of nog van iemand anders, dat moeten we dan nog eens bekijken. Ook de volgende stappen in het verhaal met AWW moeten we eens bekijken of die te gepaste tijde ook in de commissies, in de gepaste commissie kunnen besproken worden. Pompompompom, wat er rond de bezwaren, allé, dat er hier licht over de bezwaren gegaan is door die GECORO dat vind ik echt wel jammer, dat dat geformuleerd wordt. Dat er meewarig gedaan wordt over het werk van de GECORO, dat betreurt ik toch ten sterk..., allé, ten stelligste. Die GECORO hebben wij begin deze bestuursperiode uitgebreid met heel wat expertise, heel wat lokale deskundigen en eigenlijk zijn we er zelf van geschrokken hoeveel mensen met zeer veel expertise dat er hier in onze stad zijn, die zin hebben om zich daarvoor te engageren voor de GECORO. De GECORO, dat is hun decretale taak om die bezwaren te bekijken, om daar een inschatting te doen, om daar een voorstel te formuleren aan de gemeenteraad. En ons voorstel vanuit het college is om hun voorstel te volgen. Ja, ik, allé, ik vind dat wreed triestig dat er daar zo meewarig over gedaan wordt. Er zit zeer veel deskundigheid. Zij doen dat niet, zij gaan daar niet licht over. Als hier dan een advies voorligt met algemene stemmen, goedgekeurd door de GECORO, dan denk ik dat daar goed werk geleverd is. Dat zij hun werk grondig doen. Ik heb dat zelf ook waargenomen, dat zij hun werk grondig doen. Ik moet – en ik doe dat uiteraard altijd – ga ik ook buiten op het moment dat er de bespreking is, dat zij komen tot een advies, dat zij daarover stemmen. Dus ik heb een heel stuk van hun bespreking meegemaakt. Allé, ik vind dat jammer, maar goed. Ik, allé, op de vraag of er met - ik heb dat op de commissie ook gezegd – of we in overleg gegaan zijn. We zijn met heel wat mensen in overleg gegaan. Maar ik heb het op de commissie ook gezegd, ik ga het hier ook nog eens herhalen, als mensen natuurlijk afstand doen van het kader dat er is, van de uitgangspunten die op tafel liggen en afstand daarvan doen en zeggen van goed, wij doen voorstellen die niet binnen die kaders passen, ja, dan houdt dat ook een risico in.

Want stel dat ge dan daarop zou ingaan, dan heb je het risico dat ge de timing, die het ziekenhuis voorop schuift, dat ge die niet haalt, waardoor dat ge subsidiemogelijkheden mist, waardoor dat ge potentieel uw rol als regionaal ziekenhuis verliest. En ik denk dat dat - maar ik hoor ook niemand dat in twijfel trekken – ik denk dat dat een risico is, dat we allemaal niet willen nemen, want dat komt ook ons, allé, dat komt ook niet alleen de dienstverlening naar onze burgers niet ten goede, integendeel. Dan zullen er heel wat diensten verdwijnen in Sint-Niklaas. En ook dat komt het leefmilieu niet ten goede. Dan gaan we voor heel wat diensten niet meer in Sint-Niklaas terecht kunnen. En ik denk dat dat een risico is, dat wij niet willen lopen, dat niemand wil lopen. Dat ook in de verschillende contacten met de mensen ook duidelijk aangegeven is, dat dat voor ons, dat dat kader dat kader is en dat er binnen dat kader uiteraard, allé, dat alle mogelijke alternatieven – en ik wil het nog eens herhalen en ik heb dat ook beklemtoond naar onze ambtenaren toe – ik wil dat alle alternatieven grondig onderzocht worden. Dat is ook gebeurd tijdens, in de loop van het proces. Stel dat er een alternatief naar bovengekomen was, dat meer kwaliteit had dan het alternatief waarmee we of dan het scenario waarmee we begonnen waren, dan had ik zeker de openheid van geest om van gedacht te wisselen. Maar heel die oefening is uitvoerig gebeurd. We hebben alternatieven meegenomen, die zelfs na het openbaar onderzoek nog op tafel gekomen zijn. Die buiten de procedure nog naar voorgeschoven zijn. Die zijn allemaal onderzocht, zijn grondig onderzocht, zijn grondig bekeken. Maar als ge natuurlijk afstand doet van het kader, dan is dat moeilijk. Wat de zaak rond ontharden betreft, allé, uiteraard moeten wij als overheid het goede voorbeeld geven. En ik denk dat we dat in Sint-Niklaas heel duidelijk doen op het thema van ontharding. We hebben daar op dat vlak ondertussen al verschillende subsidiedossiers binnengehaald, hebben al prijzen gewonnen. En ik denk dat ons dat na aan het hart ligt, dat de inname van openruimte ons na aan het hart ligt, maar dat ge hier natuurlijk ook de afweging moet maken of ge deze functie wil verliezen in uw stad of niet. En ik denk dat we het eigenlijk daar ook over eens zijn. Wat dan betreft zijn er mogelijkheden op de huidige site om te compenseren? Ik denk dat daar ook ideeën over leven en ik denk dat we daar ook binnenkort van gedacht over kunnen wisselen. Dus ik ga daar nu niet op vooruitlopen. En nog eens, het rup schrijft voorschriften voor, schrijft kaders voor. Is het kader waar een toekomstige bouwvergunning aan moet getoetst worden. Er staat heel duidelijk in, dat er minimaal 1/3^e onverhard moet blijven, dat er maximaal 1/3^e voor gebouwen mag gebruikt worden. Dat er maximaal 1/3^e voor bijkomende verharding mag gebruikt worden.

Het is natuurlijk niet onze ambitie en ik denk ook niet van het ziekenhuis – en raadslid Kristof Van Gansen heeft het ook meegegeven om die bekommernis nog eens expliciet mee te geven, ik denk dat mijnheer De Meyer die ook meegegeven heeft, maar het ziekenhuis weet dat dat ook een bezorgdheid is, die bij ons leeft – dat zij natuurlijk daar spaarzaam mee omspringen. Een rup legt krijtlijnen vast, legt maxima vast. Ik denk dat er met de nodige zorg zal naar gekeken worden om niet meer openruimte in te nemen dan nodig. Dat is een bekommernis, die inderdaad door zeer velen gedeeld wordt. En ik denk dat op het puntje van mobiliteit schepen Hanssens zal aanvullen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen De Meester. Schepen Hanssens, u hebt het woord.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. We zijn al een stukje paniekzaaij van mijnheer Maes gewoon als het gaat over het busvervoer in onze stad. Maar ik paraphraseer nu eventjes. Men is ongerust, omdat het vervoerplan uit 2020 niet voorziet om een ziekenhuis te bedienen in 2028. Dat is wat men hier vertelt. En we moeten nu ongerust zijn? Ja, het staat als een paal boven water, dat dat ziekenhuis goed gaat bediend worden. En dat zeg ik niet, neen, dat zegt de regiomanager van De Lijn. “Het staat als een paal boven water dat we het ziekenhuis hoogwaardig gaan bedienen. Om dit te doen met de streeklijnen, zoals hierboven vermeld, is een vlotte aan- en afrijroute nodig en liefst zo dicht mogelijk bij de toegang perrons”. Laat dat nu ook deel uitmaken van die plannen van het ziekenhuis. Wij houden daar rekening mee. Maar dat men vandaag geen 6 bussen/uur laat stoppen aan een akker, dat lijkt mij wel logisch.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wil toch op twee dingen even ingaan. Eerst en vooral, ik ben tevreden met de tussenkomst van collega Merckx, dat hij zegt dat er binnen het ziekenhuis ook een bereidheid is om te kijken om zo weinig mogelijk te verharden en zelfs te compenseren. Ik denk dat het ook interessant is, dat er vanuit het ziekenhuis daar een opvolging komt richting gemeenteraad wat uiteindelijk de som zal zijn van wat men onthardt en wat men verhardt. Want ik vind dat, het ziekenhuis heeft op dat vlak ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid. En ik denk dat ze die ook moeten dragen. Ik denk dat de stad daar ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid heeft en dat we dan die discussie als we die gaan hebben over de huidige site, dat we die zeker daarin ook moeten meenemen. Ik heb niet de gewoonte om paniek te zaaien. Ik was hier heel rustig en ik was hier, ik heb hier gewoon geciteerd wat er vanuit de GECORO wordt ... En ik vraag mij af of inderdaad door De Lijn gegarandeerd wordt, dat er een verbinding om de 15 minuten is, zoals dat de GECORO in zijn adviezen omschrijft. Want het is toch wel belangrijk, dat dat engagement er niet is in 2017-2018, maar dat men dat vandaag eigenlijk maakt naar de toekomst toe.

Want zulke dingen, dat ontwikkelt zich niet op één, twee, drie. Dat weet u ook, schepen. Dus dat zijn zaken, die een lange voorbereiding nodig hebben en die nodig zijn om te bekijken binnen het geheel van de budgetten – en die budgetten van De Lijn, die zijn eerder beperkt en die krimpen nog, hopelijk niet en komt daar nog bij – zodanig dat daar inderdaad andere lijnen niet het slachtoffer zijn van wat er dan op dat moment voor het ziekenhuis moet gebeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Ik zie ook geen tussenkomsten meer van thuis uit. Dan stemmen we over het rup AZ Nikolaas, de definitieve vaststelling. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn PVDA en Vlaams Belang. Punt 28, rup H. Heymanplein, definitieve vaststelling. En ook daarvoor geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ook hier zou mijn inleiding gelijkaardig kunnen zijn natuurlijk, dat dit weer een belangrijke stap is in een dossier, dat een hele voorgeschiedenis kent. Heel wat dingen zijn daarnet al ter sprake gekomen, dus ik ga die niet herhalen, maar ...

VOORZITTER: Zijn er ... Ja, als er geen tussenkomsten zijn, ja, dan geef ik het woord aan raadslid Baeck. Aster?

BAECK: Zotte Frans. Ik heb hem vorige week nog een compliment gegeven, dat hij er zo wijs uitzag met zijn nieuwe bril. Ik hoop dat hij wijs blijft. Dank u wel, voorzitter. Mijn fractie is opgetogen. Vanavond nemen we een volgende stap in een belangrijk traject, de definitieve vaststelling van het rup H. Heymanplein. Dit traject kent een lange looptijd, waaraan verschillende mensen en verschillende partijen heel hard hebben gewerkt, waarvoor dank ook. Een traject, waarin rekening werd gehouden met de opmerking van de buurt. Zo bouwden we onder andere die veel bepalende bomenrij. Verder zal dit rup er ook voor zorgen, dat we na de Grote Markt ook hier het eilandeffect in onze stad kunnen tegengaan. We voorzien namelijk een serieuze ontharding en vergroening van dit plein. Het Castrohof zal terug deel uitmaken van een grote, groene hof, waar het aangenaam vertoeven wordt. Op dit plein voorzien we ook een hedendaagse stadssupermarkt. We geven alle zijden een gezicht en voorzien onze stad van een moderne bibliotheek, waar de Sint-Niklazenaar elkaar terug kan ontmoeten. De levende geit zal dus vanzelf volgen. Met andere woorden, vanavond gaan we weer een stap zetten naar de stad van morgen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. En raadslid Luk Huys, u krijgt ook het woord. Luk?